Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37192
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

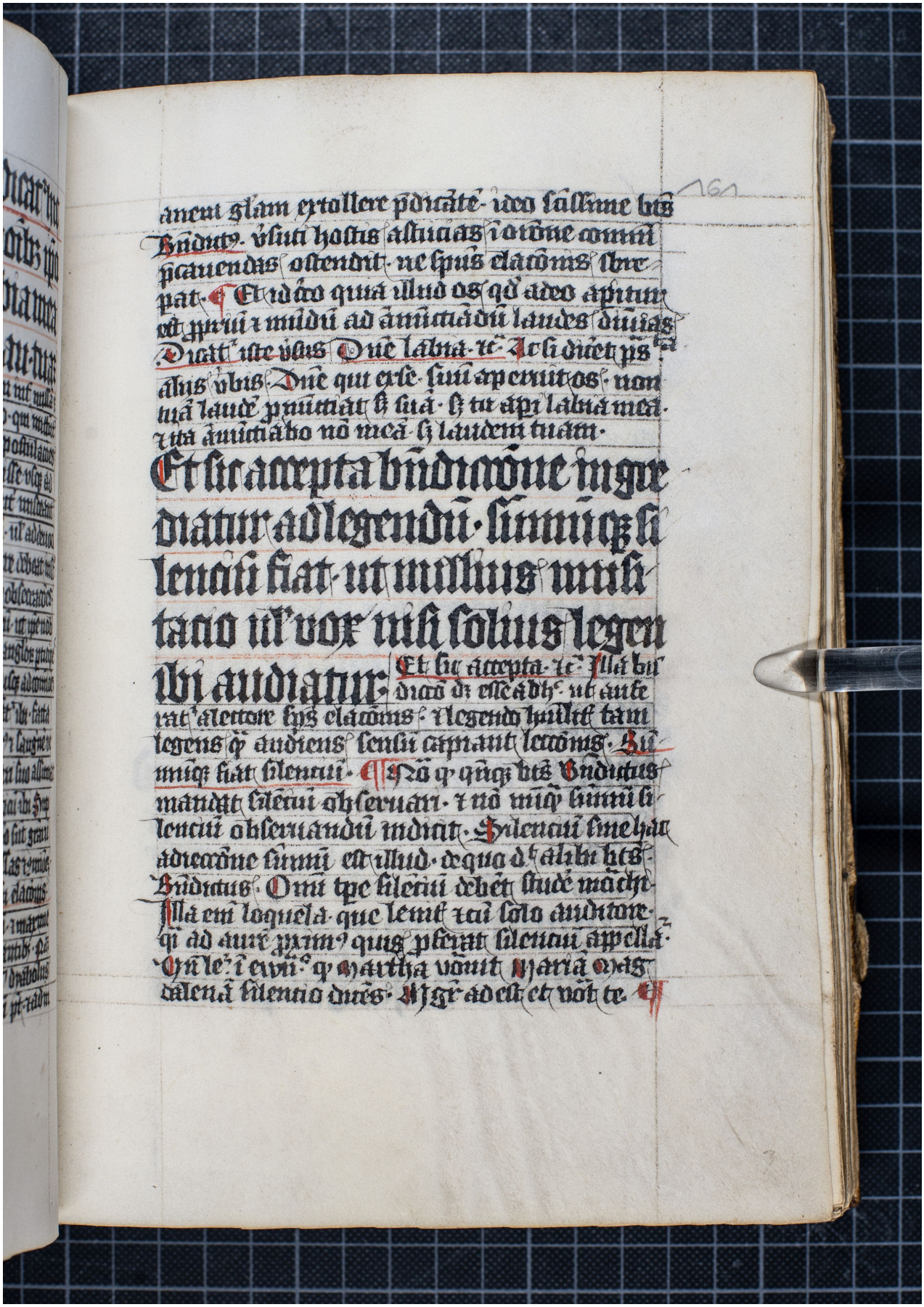

ancui gl̃am extollere p̃dicãte· ideo sallume bis
Bñdictꝰ· vsiti hostis astuciaas i oratione omni
pcauendis ostendit· ne ꝓs elatiõnis sbre
pat· ¶ Et id eo quia illud os qd̃ adeo aptum
et ꝓnu i mudu ad ãnũciãdũ laudes diuinas
Dicit· iste vbis Dñe labia· ꝛc· Ar si dicet ꝓs
alus vbis Dñe qui ex se· sunt aperuit os· non
nisi laude ꝓnũciat· ꝗ sua· ꝗ tu ap̃i labia mea
ita ãnũciabo nõ mea· ꝗ laudem tuam·

**Et sic accepta bñdictione ingre
diatur ad legendũ· summꝰq; si
lencii fiat· ut nullus omni
tacio uel vox nisi solus legen
ti audiatur·** Et sic accepta· ꝛc· Illa bñ
dictio dr esse ad hꝰ· ut auce
rit lector hys elatiõnis· ꝛ legendo hilitꝰ tam
legens q̃ audiens sensu capiant lectionis· Su
mmꝰq; fiat silencii· ¶ Nõ q̃ quiq; bis bñdictus
manducet silencii obseruam· ꝛ nõ mꝰq; summi si
lencii obseruandũ indicat· Silencii sine hac
adiectione summi est illud· de quo dr alibi bis
bñdictus· Omni tpe silencii debet studẽ mach
illa enim loquela· que lenit ꝛci solo auditore
q̃ ad aure pxim· quis pcepit silencii appella·
Qn le· i ewã· q̃ martha vouit Maria ouis
dalena silencio diuis· Ysgr· ad est et vot· ꝛc· ¶